

Чада! Отъ Исмаила видите, какъ Богъ не заборава да накаже онаа злонравна и злотворна Чада, коа озлобляватъ малюу Братю свою и Сестры. Исмаилъ быде изгоненъ отъ Отеческаго си дома — по пстыни да сажьги и да сажьскита — отъ жажды готовъ да умре. Това прави злонравие! това е послѣдованіе неукротимости, коа привожда Человѣка и до самыа смѣрти!

Но видите такожде и това, колико е блага Творецъ, когда наказва. Онъ само за това наказва, да ны отврати отъ злонравіа, да быдеме добры и честни Человѣцы. Исмаилъ е весьма добро было въ Отеческомъ домѣ, гдѣ е ималъ все и живѣалъ въ доволствіи; зато стана своеволено и неукротимо дѣте. Обаче нѣжда мѣ умѣгчи злонравное сердце. Безъ всякаго смѣнѣніа съ слезами — кой горко въ пстыни пролива — оплакыва онъ и предишню такожде лждость свою.

Напослѣдокъ еше и това видите, колико радостно праща Богъ онимъ, кой съ покааніемъ оплакиватъ предишныа погрѣшки своа, и колико милостиво пріемва молитвы ихъ, когда отъ чистаго сердца извѣратъ. Когда е былъ Исмаилъ въ найвеликой нѣждѣ, и тогда е пакъ Богъ — Сныи, кой го избавлява. Не може